

[Knud Kristensen.]

en Tanke, som bortset fra den allersidste Tid havde mødt Modstand hos Venstre. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at allerede i 1938 har Venstre i en Programudtalelse udtalt sig til Fordel for en mere rationel Beskatning, end der var paa det daværende Tidspunkt, saa det er ikke noget, vi i de allersidste Maaneder er kommet ind paa. Men det, der er Vanskeligheden ved det, er ikke at udtale, at man vil have en anden Beskatning, det er at gøre en positiv Indsats for at realisere Tanken. Det er deri, Vanskeligheden ligger, og man kan ikke se, at det konservative Parti hidtil har ydet noget Bidrag paa det Punkt. Jeg vil haabe og ønske, at vi nu kan komme til at tale om det, saa vi kunde faa udarbejdet Forslag, der virkelig var fornuftig Mening i.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har talt om, at Bybefolkningen blev forurettet ved disse Forslag. Jeg tror ikke, at det tjener noget Formaal, at Bybeboernes Repræsentanter her fortæller, at det er Bybeboerne, der bliver forurettet, medens Landbrugets Repræsentanter maaske vil forklare, at det er Landboerne, der lider Uret. Der er saamænd Tilbøjelighed nok fra Byernes og Landets Side til hver for sig at mene, at de bliver forurettet. Med Hensyn til Krigskonjunkturskatten er Grundlaget for den Uret, som her skulde foregaa, jo det, at man i disse Tider har haft en Indtægt paa 10 000 Kr. over det, man har haft før Krigen, og hvis det er værre for Byerne end for Landet, synes jeg i hvert Fald, den Uret bliver til at bære.

Jens Thomsen: Det foreliggende Forslag søger man at vinde Tiltro til ved at reklamere med, at det har et Professorudvalg til Fader, men det siges jo, at Professorer undertiden færdes saa meget i Aandens Rige, at de har Tilbøjelighed til at blive distræt, naar de skal gaa paa Jorden. Professor Thorkil Kristensen har sagt, at Landbrugsproduktionen ikke forøges ved at forhøje Prisen paa Landbrugsvarer, for saa bliver Bønderne mageligere. Derfor har jeg ikke overdreven Tro til alle Professorer. Professoren skulde blot køre med Toget en Aften i denne Tid, saa vilde han i Roemarkerne kunne se, hvordan Landbrugets Arbejdstid er. Den Arbejdstab, der gaar der i de sene Aftentimer, er ikke et Skiftehold, som man ser det i andre Erhverv, naar der skal arbejdes mere end 8 Timer; de har det som Jeppe Aakjærs Jens Vejmand. En Tandlæge har sagt,

at Tandlægerne ikke kan overkomme Arbejdet nu, fordi Bønderne har faaet bedre Indtægter. Nu har de som andre Mennesker Raad til at faa Tænderne gjort i Stand. Hele Tilværelsen er ved at blive præget af en professordistræt Struktur. Lang Tids arbejdsløse sættes for Tiden til at kulegrave Heden. De kan ved Akkordarbejde tjene 20 Kr. ved at arbejde 4 Timer om Dagen. Samtidig pløjes Sukkerroemarkerne om, fordi den nødvendige Arbejdskraft ikke kan skaffes, til Trods for at vi har 32 000 arbejdsløse i Landet. Sukkerrationerne nedskæres. Husmødrene kan ingen kvindelig Medhjælp faa, mens de arbejdsløse Kvinder af Staten samles i Slottenes Sale til Omskoling og Tidsfordriv. Professorernes Raad til Regeringen om at faa Bønderne til at slide minder mig om det Raad, der blev givet en Bonde for at faa Hestene til at gaa stærkere for Ploven. Bonden spurgte en Mand, hvad han skulde gøre for at faa mere Fart i Pløjningen, og han fik det Raad at spænde den ene Hest fra, for naar Hesten ikke kan trække Ploven, maa den gaa i Trav. Det er rigtigt, men Fremgangsmaaden hævner sig jo i det lange Løb.

Af konkrete Krav med Hensyn til det foreliggende Lovforslag har jeg kun eet: at Andelsbeskatningen udgaa. Dermed kræver jeg ikke en Monopolstilling for Andelsforeningerne, de skal arbejde paa lige Fod med de frie Erhverv. De to Forretningssystemer skal hver især have gode og frie Arbejdsbetingelser, saa en sund og god Konkurrence kan vedligeholdes. Med Monopoldannelse følger altid Usundhed, hvad enten Monopolerne dannes af Staten eller af Organisationerne. Vi lever jo ellers igen i Monopolernes Tidsalder. De Mennesker, der havde de store Indtægter før Krigen, kan opretholde dem uden at rammes af Merindkomstbeskatningen. De, der havde en god Forretning før Krigen, faar Monopol paa at fortsætte Arbejdet uden den naturlige Konkurrence fra den Ungdom, der under normale Forhold hvert Aar gaar ind i selvstændig Forretning, og den Slags Monopoler skaber absolut Usundhed.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag skal jeg i det væsentlige nøjes med at henviser til mine Udtalelser i Gaar, da vi havde Generaldebat om hele Lovkomplekset. Jeg ønsker dog at fremsætte nogle faa Bemærkninger om Andelsbeskatningen.

Som jeg søgte at bevise ved Generaldebatten, er der ingen saglig Begrundelse for denne Beskatning. Jeg formoder, at Venstres Tilslutning til dette Afsnit af Forslaget skyldes partimæssige Hensyn, og for